ISPIT IZ ŠALABAHTERA

napisao: Mladen Kopjar

U razredu je izbio pravi skandal kad je učiteljica na ispitu iz hrvatskoga uhvatila Branimira kako prepisuje sa šalabahtera, malenog papirića koji je skrivao ispod pernice. Kad je učiteljica uočila prijevaru, Branimir je šalabahter gurnuo u usta htijući ga progutati.
– Pljuni! – naredila je učiteljica.
– Mnm? – upitao je Branimir.
– Pokaži što skrivaš!
– Nm nmn mmn. – nije Branimir otvarao usta.
– Papir se dobiva od celuloze, a ona od drva. – važno je prozborila Sunčica koja je sjedila s Branimirom. – A drva se ne jedu.

Nakon tog upozorenja Branimir je napokon ispljunuo papirić. Učiteljica se mrštila i sve nas redom ljutito pogledavala.

– Ja to neću dopustiti! Svaki ću šalabahter sasjeći u korijenu!
– Pa da, od korijena ionako na kraju ispadne šalabahter. – nasmijao se Jura, ali i brzo uozbiljio kad ga je učiteljica sasjekla pogledom.

– Meni ni jedan šalabahter ne može promaći! – prijetila je dalje učiteljica. – Okanite se na vrijeme tog uzaludnog posla!
– Moj šalabahter nikad ne biste pronašli! – rekao sam ja samouvjereno.
– A tako, ha? – odmjerila me učiteljica izazivački.
– Ni moj ne biste pronašli! Ni moj! – odjekivalo je odjednom učionicom.

Učiteljica se zgranula, zatim duboko udahnula pa rekla:
– Onda vas sve izazivam na dvoboj! Sutra pišemo ispit iz prirode i društva, strane svijeta i snalaženje u prostoru!

Pronaći ću sve vaše šalabahtere, ma gdje ih skrivali!
– To onda nije ispit iz prirode nego iz šalabahtera. – primijetio je Daniel.

Njegova opaska bila je posve točna. Učenje je palo u drugi plan, dok je u prvom bilo kako napisati što kraći, a ipak razumljiv šalabahter, te gdje ga skriti.
Stajao sam postrance i slušao frendove kako živahno razmjenjuju mišljenja i dogovaraju se oko najboljih šalabahterskih varijanti. Nijedna od njihovih ideja nije bila ni blizu savršenstvu mojeg tajnog plana koji je tako dobro zamišljen da ga ništa nije moglo osujetiti!

Ipak, i mene je sutradan na satu prirode i društva isprva obuzela nekakva čudna napetost.
Učiteljica je vrlo ozbiljnim glasom izdiktirala pitanja, i okršaj je mogao početi.

Prvi je stradao Jura koji je šalabahter skrio iza uha, ali mu je ispao na klupu baš kad je učiteljica prolazila pokraj njega. Na naše iznenađenje, izvukla je iz džepa crveni kartončić i pokazala ga Juri.
– Diskvalifikacija! – rekla je i tiho se zasmijuljila.

Učenički se oprez poslije toga udvostručio, svi su se ukočili, a samo se Marko nije prestajao meškoljiti.
To je navelo učiteljicu da baci pogled na njegov stolac.
I, naravno, imala je što vidjeti – sjedište stolca bilo je ispisano gradivom o stranama svijeta i snalaženju u prostoru.
– Poslije ćeš sve to očistiti tako da ni jedno slovo ne ostane. – opomenula je učiteljica Marka i opet visoko podignula svoj crveni karton.

Već se velika nervoza uvukla u naše redove, i učiteljica je s lakoćom otkrivala sve šalabahtere. Daniel si je cijelu ruku ispisao definicijama, što i nije bila loša ideja, no prečesto je povlačio rukav prema gore.
Sunčica, pak, nikako nije bila zadovoljna svojom frizurom, ali se ispostavilo da joj je šalabahter vrlo pedantno ispisan na obruču za kosu.

Branimir je ovoga puta pokazao više truda zalijepivši šalabahter na vrh desne tenisice, no kako je stalno piljio u njega, učiteljica ga je lako otkrila. Šalabahteri su još bili skriveni ispod ovratnika košulja i ručnih satova, u šiljilima i čarapama, a Mirela je svoj ispisala na rupčiću za brisanje nosa. Učiteljica je sve veselije podizala crveni karton i ponavljala da je znala kako je nitko neće prijeći.

Ostao sam samo ja. Mirno sam pisao odgovore na pitanja, a učiteljica je stajala pokraj mene pazeći na svaki moj pokret, nikako ne mogavši otkriti šalabahter.

– Pa gdje si ga skrio? – upitala me kad sam joj predao ispit.
– Tu. – kvrcnuo sam se kažiprstom po glavi.

Učiteljica je bila vrlo zadovoljna mojim stavom, ali ne i svim odgovorima. Naime, napisao sam da je dio kompasa koji pokazuje sjever magnetna cigla, a ne igla, i da je u šumi kora drveća na sjevernoj strani prekrivena mahunama. Mahovinu sam pritom posve smetnuo s uma. Izvukao sam mršavu tricu i bio jako razočaran.

– Fakat si naivac. – rekao mi je poslije Marko. – Drugi put napiši šalabahter.

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Učenici su se toliko zaokupili izradom i skrivanjem šalabahtera da je učenje palo u drugi plan.

Zašto su bili spremni uložiti toliko vremena i truda u šalabahtere, a ne u učenje?

2. Učiteljica je učenicima rekla: „Onda vas sve izazivam na dvoboj!” Što misliš o njezinoj odluci?

a) Dobro ih je nadmudrila.

b) Pretvorila je problem u igru i tako ga učinila još zanimljivijim.

c) Trebala je s učenicima razgovarati o tome zašto žele prepisivati.

d) Mogla je pronaći sasvim drukčiji način rješavanja problema.

e) Imam drukčije mišljenje.

3. Zamisli da si ti učitelj/učiteljica u tome razredu.

Znaš da učenici planiraju prepisivati na sljedećemu ispitu. Kako bi pokušao/pokušala riješiti problem bez prijetnji i kažnjavanja? Predloži nekoliko različitih rješenja.

4. Glavni lik jedini je svoj šalabahter spremio u glavu. Ipak, dobio je trojku i bio jako razočaran.

Kako se mogao osjećati kad je vidio ocjenu? Zašto ga je trojka možda razočarala više nego što bi ga razočarala da je prepisivao?

5. Zamisli da si na mjestu glavnoga lika. Nisi prepisivao/prepisivala, potrudio/potrudila si se odgovoriti oslanjajući se na svoje znanje, ali dobio/dobila si trojku. Što bi tad pomislio/pomislila?

a) Važnije mi je što sam pisao/pisala oslanjajući se na svoje znanje nego koju sam ocjenu dobio/dobila.

b) Bio/bila bih razočaran/razočarana, ali bih pokušao/pokušala naučiti ono što nisam znao/znala.

c) Pomislio/pomislila bih da se moj trud nije isplatio.

d) Možda bih sljedeći put ipak došao/došla u iskušenje da prepisujem.

e) Razmišljao/razmišljala bih drukčije.